

ковни учителие, и най-повѣче междѸ Западные АвгустинѸ въ словото си за „Божіа градъ;“ (1) Я междѸ вѸсточныты ТеодоритѸ въ тѸакованіето на ИѸсъ пѸсней. (2) Василий въ Шестодневното кѸмѸ Амфілохіа, (3) и Григорій въ петдесѸтницата. (4) РаздѸмѸйте аллегоріата: въ шестѸтѸхъ възраста СѸвѸтътъ преди Хрїста е работилъ, и трѸдилъ сѸ е или подѸ естественнѸа, или подѸ написаннѸа законѸ; въ седмѸа възрастѸ подирѸ Хрїстовото рождество Ѹ престанѸлъ отѸ трѸда си, и сега си почива въ пазвата на Евангелската свобода, и благодать, (което на-много мѸста тѸакѸва Павелъ) за да сѸ научимъ, че шестото число е было символъ (значеніе) на трѸда, и дѸланіето; а седмото, символъ на спокойность-та, и на почиваніето.

И за това седмото число е было правилото на сичкыты празници въ Еврейската Синагога, която Ѹ была образъ на Черквата Хрїстіанска. Седемъ дни, празникѸтъ на СѸбботата: седемъ седмици, празникѸтъ на ПетдесѸтницата: седемъ мѸсеца, празникѸтъ на СѸинопигіата (сѸносотвореніата). (*) Седемъ години, престанваніе отѸ сѸкоѸ работа и даже да сѸ не оре ни земѸта. Седемъ седмици години, оставленіе (освобожденіе на работыты) наречено по Еврейскы Ивильей; тѸѸ цѸто сѸ това седмото число образно сѸ сѸ отличили пѸ-го-лѸмити догмати, които дѸржи православната вѸра. СынѸтъ Божій Ѹ станѸлъ человекѸ, за да възведе человекѸскыа родъ на пѸрвото мѸ безсмъртіе, и блаженнѸа животѸ. Това е сичкото възпѸзтително смотрѸніе на БогочеловѸка СлѸва, което сѸдѸрѸжава работы высокы. ПѸрво, възстановленіето человекѸско отѸ земѸта на небето: второ, разрѸшеніето на беззаконіето: трете, възпѸзценіето на Божіето СлѸво. На възстановленіето человекѸско отѸ земѸта на небето символъ (знакъ) е былъ СѸнохъ, който не видѸлъ смъртъ, но сѸ пренесѸлъ живѸ; но СѸнохъ е былъ въ седмѸа родъ отѸ Адама: Адамъ, СынѸтъ, СѸносъ, Кайнанъ, Малелелиль, Гаредъ, СѸнохъ. РазрѸшеніето на беззаконіето е прообразѸвалъ законѸтъ, който былъ даденъ Моисею, но и той е былъ седмѸатѸ отѸ Авраама отецѸтъ на обѸтованіата. Авраамъ, Исаакъ, Иаковъ, Леви, Наатъ, Амрамъ Моисей. ВъзпѸзценіето на Божіето СлѸво е станѸло въ седемдесѸтъ и седмѸа родъ (пожсъ), споредъ какъ-то

(*) Поставеніе на шатры [чадѸры], или коливы, когато жидовеи, слѸдѸ освобожденіето си отѸ ЕгипетѸ, пѸтѸвахъ презъ пѸстынѸтъ.

[1] Книга 11. гл. 30. [2] Слово. 2, и 3. [3] БесеѸда 2. гл. 17. [4] Слово 24